

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra JASON MED DET GYLDNE SKIND (1875)

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, 1923, s. 40.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe02-shoot-idm140498675999280/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

pludselig lille Explosion i sine Stemninger og Følelser, som hidrørte dels fra den Irritation, hun gik med over de Ængstelser, hans Udebliven havde voldt, dels fra ærgerlig Frygt for, at han gjorde lidt Nar af hende: »Hvor De dog i Grunden altid har været underlig imod mig i de Aar jeg har kjendt Dem, ikke elskværdig, ikke behagelig, nej, oprigtig talt, ingen af Delene. De maa have havt Noget imod mig, en medfødt Antipathi.«

»Paa ingen Maade,« svarede han bestandig rolig, »jeg siger Dem jo, at jeg har været lige ved at drukne for Deres Skyld.«

Over denne Fortsættelse blev hun ligefrem vred og sagde: »Fortæl mig, hvad De har imod mig, De skal ikke være bange for at tale ligeud med mig. Jeg vil helst vide ren og klar Besked med de Folk, jeg lever imellem.«

Hasting studsede et Øjeblik ved den uventede Vending, Samtalen havde taget, og som overraskede ham, skjøndt han fra gammel Tid kjendte det Heftige, der kunde bryde ud i Idas Sind. »Vort Forhold var ganske vist noget forunderligt,« svarede han. »Saa meget forunderligere, som jeg dog ikke elskede Dem.«

»Elskede mig!« næsten raabte hun.

»Saaledes troer jeg nemlig nu. Jeg troer ikke mere, at jeg elskede Dem, men jeg var vist meget forelsket i Dem.« Han forbausedes over den Sikkerhed, hvormed han talte rent ud, men hun blev ikke vred.

Ida saa paa ham. Dette begyndte at interessere hende højlig. »Var De forelsket i mig . . . dengang?« spurgte hun.

»Ja,« sagde han.

»Fortæl mig derom; det var jo i Drengetiden. Det havde jeg aldrig troet. Jeg var ikke forelsket i Dem,« sagde hun paa en hastig Vis, saa at disse Sætninger kom til at staa som sideordnede, saa at ingen var den Første af dem og ingen den Sidste.

»Aa ja,« sagde han, »det var tildels Drengestreger, skjøndt det varede noget længe. Og jeg skal gjerne skrifte.«

»Fortæl kun,« sagde hun, »fortæl.«

»Maasko begyndte det Hele med en drongeagtig Forelskelse,« begyndte han saa i en Tone, hvis Sikkerhed voldte ham selv Velbehag. »De ved, jeg var, da De lærte mig at kjende, en